

OGLEDALO

HKZ ULM - EHINGEN

2./2023.

ZAHVALNOST – NEZAHVALNOST

„a gdje su ona devetorica?“ (Lk, 17,18)

Moje iskustvo: u tridesetak mjeseci moga boravka u Ulmu nisam se često vozio tramvajem ili autobusom. No, kad sam se vozio često sam doživio da je tramvaj ili bus bio pun i to mlađih suputnika, posebno školaraca, a često nije bilo uopće slobodnog sjedišta a zauzeto nitko nije ni ponudio. Samo se jednom dogodilo da mi je ponuđeno mjesto za sjedenje i to je bio neki stranac, tamnopusi Arapin. Mnogi mladi nisu pokazali osjećaj za starije a samo od starijih se može čuti riječ zahvale za ponuđeno mjesto. U tom duhu se pitamo: čemu ih uči društvo, škola, Crkva? Uljudnosti i zahvalnosti, ili ??? Strancu sam zahvalio za ponuđeno mjesto, ali nisam sjeo. Takve scene su me podsjetile na prisposobu o deset gubavaca i dovele na razmišljanje o temi zahvalnosti i nezahvalnosti.

Gornja tema dobiva sve više na važnosti na svim područjima života, kao i iz svih perspektiva, pa onda i iz vjerske. Nezahvalnost najčešće negativno osjećamo i doživljavamo u svim situacija života bez obzira na spol, godine i sl. Pitanje nezahvalnosti nije izum našeg vremena. Iako je ta tema bila poznata i puno prije nas, u zadnje vrijeme je eksplodirala, jer su mnogi svakodnevno pogođeni nezahvalnošću. I prije nas zahvalnost se veličalo a nezahvalnost osuđivalo a danas manje-više nedostaje zahvalnosti a nezahvalnosti je previše. To dokazuje da su svijet i društvo izgubili osjećaj za zahvalnost. Važno je znati da ta pojava nije samo pitanje dobrog ponašanja ili bontona, nego se tiče kulturnog i vjerskog stava, te odnosa čovjeka prema čovjeku i Bogu. Vjera potiče osobnu i zajedničku zahvalnost prema Stvoritelju i roditelju a nezahvalnost nas udaljuje od njih. U tom duhu sveta židovska knjiga *Talmud* ističe da je nezahvalnost gora od krađe a Novi zavjet je povezuje s oholim srcem. Za psihologa Freuda nezahvalnost je znak narcisoidnosti (sebeljublja). Za oholog i narcisoidnog čovjeka zahvaljivanje je uvreda i poniženje. Veliki poznavatelj ljudske duše ruski književnik Dostojevski napisao je, da je čovjek nezahvalno biće na dvije noge. Danas neki zahvalne gledaju kao slabiće, koji dižu ruke na predaju, čime potiču još veću nezahvalnost. Kako Bilija gleda na temu: zahvalnost – nezahvalnost?

Biblijski primjeri: Deset gubavaca je zavapilo. „Isuse, Učitelju, smiluj nam se“. Samo njihov vapaj, ispunjen vjerom da to Isus može učiniti, bio je dovoljan za ozdravljenje. Dok su išli prema svećenicima „očistiše se“. Samo jedan od njih, „vidjevši da je ozdravio, vrati se slaveći Boga u sav glas“. Samo se on ničice bacio k Isusovim nogama „zahvaljujući mu“. I to je bio neki stranac, neki Samarijanac. Ukazujući na temu nezahvalnosti Isus primijeti: „zar se ne očistiše desetorica. A gdje su ona devetorica? Ne nađe li se ni jedan koji bi se vratio i podao slavu Bogu, osim ovog tuđinca?“ (Lk 17, 11-19).

Mudrost kaže da je nezahvalnost plaća u svijetu. Tako je bilo a danas je još gore. Devet nezahvalnih a samo jedan zahvalan. Ipak to se ne odnosi samo na prošla vremena. U velikoj mjeri to oslikava i naše vrijeme u kojem je svaki dar čovjeku nešto normalno, nešto što po našem krivom mišljenju, netko drugi po dužnosti mora za nas činiti. Uzroci takvog stanja su više nego li složeni: egoizam, ne odgoj, loša navika, sebeljublje, uvreda, poniženje, nedostatak vjere i lijepog ponašanja.... Danas je čovjek izgubio osjećaj zahvaljivati za zdravlje, kretanje, sposobnost rada, za ljepotu zvijezda ili cvijeća u prirodi, za zalazak sunca i miris proljeća, za

dobročinstvo i ljubav drugih, za iskreni osmijeh i nutarnje uvažavanje... Današnji čovjek tek kad vidi trajno bolesna a zahvalna i zadovoljna, trajno nepokretna a vesela i zahvalna, slijepa a radosna i zahvalna... tek tada kod sebe će možda osjetiti nedostatak zahvalnosti. Današnji čovjek misli i živi kao da je zauvijek sam sebi dostatan a ne uviđa da je time zapravo sve ranjiviji i slabiji. Ako takav učini nekome neko veće dobro djelo onda očekuje javnu i veliku zahvalnost, što uzdiže njegovu oholost, a on je u biti nezahvalan. Paradoks je da nezahvalni traže najveću zahvalnost.

Danas je sve više roditelja koji se osjećaju iskorištenima od svoje nezahvalne djece a djeca pak sve više osjećaju teret potrebe zahvaljivati, pa to iz protesta sve manje čine, jer to doživljavaju kao poniženje. Svakako da takvo ponašanje opterećuje komunikaciju unutar obitelji i svijeta. Nezahvalnost polako počinje prelaziti u hladnoću a hladnoća u smrzavanje i otuđenje, pa sve do prijezira i

mržnje. S druge strane zahvalnost približava i otvara nove putove zajedništva, daje novu snagu, pokreće nove silnice. Nezahvalnost je znak slabosti a čestiti ljudi su u biti uvijek zahvalni. Drugačije rečeno zahvalnost je teret za malodušne a za plemenite je potreba srca. Današnji čovjek polazi od pretpostavke da je svako dobročinstvo samo po sebi razumljivo i normalno iz perspektive darovanog, iz čega onda zaključuje da nema potrebe biti zahvalan. S druge strane darovatelja i dobročinitelja se danas brzo, prebrzo zaboravlja.

Ova konstatacija posebno dotiče vjerski odnos Stvoritelja i stvorenja. Nezahvalno stvorenje misli da je sve normalno od Boga njemu darovano i da mora tako biti, da je Bog bio dužan tako to urediti da on bude cool, jer misli da je on sve zaslužio a zaboravlja da mu je sve to darovano, zbog čega bi trebao biti neizmjereno zahvalan. Što više krivi se Boga da mora biti zahvalan čovjeku što prima njegove darove! Kad Bog prestane darivati onda ga se psuje i proklinje!

Zahvalnost: od srca k srcu

Zahvalnost je poput jastuka na kome klečiš dok moliš ili poput mosta kojim prelaziš iz tame u svjetlo. Zahvalnost je poput svjetla na kraju tunela koja pomaže nadvladati strahove i tjeskobe, koja nas usmjerava prema nečem boljem, svjetlijem. Ona je snaga koja od beznađa vodi prema kreativnosti, od straha prema ljubavi. Zato je ljubav bitni sastojak zahvalnosti. Tko iskreno ne ljubi nije iskreno zahvalan. Zahvalnost uvijek treba vanjsku formu. Želi biti izražena. Neizražena zahvalnost je poput umotanog poklona koji nije predan.

S druge strane danas imamo puno onih koji površno i konvencionalno zahvaljuju a u srcu nisu istinski zahvalni. Radi se samo o naučenoj zahvalnosti usta a ne srca. I ona je bolja nego li čista nezahvalnost. No, istinska zahvalnost ne smije ostati puka i prazna forma, floskula koja lijepo zvuči ili praporac koji samo zveči. Zahvala ne smije biti iz interesa, nego osjećajem i životnim stavom ispunjena stvarnost. Ipak i puka zahvala bolja je nego li prazna nezahvalnost. No, kršćanin je pozvan na veću i višu, dublju i iskrenu zahvalnost iz ljubavi.

Zahvalno srce je najveća vrlina, ali također temelj svih vrлина, napisao je Cicero. Ako je to shvatio jedan poganin, koliko više to mora značiti za Kristova vjernika. Stoga bi vjernik posebno trebao biti zahvalan svakog jutra za svaki novi dan, koji mu Bog poklanja; za divna jutra i krasne večeri; za lijepe riječi i korisne savjete; za sreću, osmijeh, zdravlje i ljubav najbližih; za sve doživljaje toga dana, ali ne samo one ugodne i uspješne, nego i one teške i neugodne, jer je time iskustveno nešto naučio, kad sve to vjernik zbroyi i pomnoži, oduzme tugu, grijeh i neuspjeh a podijeli radost onda bi trebao biti zahvalan Bogu za sve u životu.... Pri tome njegova „hvala“ ne smije ostati samo izgovorena riječ, nego istodobno istinski osjećaj i nutarnji životni stav. Jednostavno od srca k srcu. Posebno njegov „Bogu hvala“ mora biti prožet vjerom i zahvalnošću Bogu koji ga toliko dariva. Kršćaninu je Marija primjer zahvalnosti: *Veliča duša moja Gospodina..., jer mi velika djela učini Gospodin...*

AKCIJA RWANDA: Moj poziv i misija za djecu u Rwandi

Rwanda je malena, ali jedna od najgušće naseljenih zemalja Afrike. Na prostoru manjem od polovice Hrvatske živi oko 14 milijuna ljudi. U većini ruralnih naselja stanovnici i djeca žive u veoma skromnim uvjetima, nezamislivim današnjem europskom čovjeku. Zašto je to tako, nemam odgovor.

Volonterka sam *Putokaza za Afriku*, humanitarne organizacije iz Hrvatske čije su voditeljice Elizabeth i Slavica, dvije posebne žene. U listopadu prošle godine boravila sam u Rwandi s grupom volontera pomažući djeci i dijeleći donacije koje su

prikupili ljudi širokog srca. Ono što sam vidjela i doživjela, ostavilo je u meni duboki trag. Nisam znala da čovjek, odnosno dijete može preživjeti kad jede samo dva do tri obroka tjedno. Da, tjedno. A obrok znači šačica kuhane riže ili graha...

Putokaz za Afriku preko svojih kumova skrbi za oko 6500 djece koja pohađaju vrtiće i škole i tamo dobivaju jedan obrok. Inače, mnoga djeca ne pohađaju školu, jer si ne mogu priuštiti školsku uniformu, jednu olovku, par listova papira... da, nama nezamislivo, ali je tako.

Kada jedna osoba postane kum jednom djetetu i preuzme brigu o njemu, daruje mu ne samo 10 eura mjesečno, nego Život. Daruje mu mogućnost da se školuje, hrani i da ima medicinsku skrb. To jednom ovakvom djetetu znači život.

Dugo vremena sam pratila što i kako radi *Putokaz* i osjetila poziv da svoje srce i ruke raširim i poklonim Njima koji su u tako velikoj potrebi. Djeca preko svojih učitelja znaju kada mi dolazimo i raduju nam se. Pjevaju. Čitava škola ori od pjesme. Naježim se i sada kad se sjetim kako nas dočekuju pjesmom.

Po školama se podijeli školski pribor, igračke za vrtićku djecu, higijenske potrepštine, sve ono što smo u svojim koferima donijeli i pripremili za njih. Ništa nije viška, sve im je potrebno, jer oni imaju samo ono što im mi donesemo. A donesemo im korištenu, ali urednu i opranu odjeću, ono što je nama neiskorišteno i možda višak. KSC Ehingen je poslao dva kompleta sportskih dresova. Koje li radosti za dječake koji igraju nogomet sa loptom od bananinog lišća. Djevojčice posebno raduju haljine koje im donosimo, njihove prve i jedine haljine. Od svih volontera, meni je pripao zadatak da ih oblačim. Pomislih kako je to tako lijep i jednostavan zadatak, ali nakon prvog oblačenja ostala sam bez riječi, jer one ispod

školske uniforme nemaju na sebi ništa...

Mjesec dana prije odlaska volontera u Rwandu, kumovi prema svojim mogućnostima mogu uplatiti namjensku donaciju. Može se uplatiti za grah, rižu, kozu, madrac, papuče, sapune i žlice koji se kupuju u Rwandi i podjele obiteljima djece. Najteže je kad nakon podjele donacije ostanu obitelji koje čekaju cijeli dan na vrelom afričkom suncu, a ne dobiju ništa. Svjesna sam da je nemoguće svima pomoći, ali bih željela da pomognemo još više.

Da, to su djeca i obitelji *Putokaza*, ali ima još jako puno djece kojima još nitko ne pomaže. Koja su gladna. Koja spavaju na goloj zemlji u jednoj skromnoj prostori. Koja ne idu u školu i nemaju nikakvu budućnost. Koja se razbole i umiru. Osjeti li Čovjek

potrebu da pomogne ili ostaje ravnodušan?

Raduje me što su HKZ Ulm i Ehingen putem svojih Pastoralnih vijeća donijeli odluku o prikupljanju pomoći za djecu Rwande. Zahvaljujem se vlč. Niki Ikiću koji će mi na misama u Ehingenu i Ulmu u nedjelju, 19. veljače omogućiti malo više informacija uz fotografije i snimljene video priloge iz Rwande, gdje mogu reći još puno toga što ne stane na stranicu lista papira.

Unaprijed zahvaljujem svima koji ćete osjetiti potrebu pomoći, te svoje priloge donijeti 26.02.2023. u okviru **AKCIJE HKZ Ulm i Ehingen**.

Neka dragi Bog blagoslovi i višestruko nagradi vaše dobro djelo. Važno je znati da je za kumstva moguće dobiti potvrde za Finanzamt!

Za preuzimanje skrbi (kumstva) o djetetu možete me kontaktirati putem poruke na broj: 00385955710380, a za još puno više informacija možete prelistati Facebook stranicu Putokaza:

<https://www.facebook.com/putokazzaafriku>

Katica Golubičić, članica PV-a Ehingen i volonterka *Putokaza za Afriku*.

NAŠA POSEBNA DOGAĐANJA U VELJAČI

- Kao i svake godine na **Sviječnicu, 02.02.** imamo blagoslov svijeća koje simboliziraju da je na zemlju sišlo svjetlo s neba na prosvjetljenje svih naroda.
- Sutradan, 03.02. imamo **tradicionalno grličanje**, koje po zagovoru sv. Blaža štiti posebno od bolesti grla. Kako posvećenje svijeća tako i grličanje imati ćemo i u nedjelju, 05.02.2023. poslije svetih Misa.
- HKZ Ehingen nastavlja svake srijede s **devetnicom Sv. Josipu**. Prvo je krunica u 18 sati, pa sv. Misa i na kraju pobožnost Sv. Josipu. To je zajednička priprava za patron u Ehingenu. Dođite da zajedno molimo!
- **Čistom srijedom**, 22.02.2023. počinje **KORIZMA**, kao posebno vrijeme pripreve za Uskrs. Taj dan je **zapovijedani POST i NEMRS**. U korizmenom duhu pozivamo sve koji to mogu da korizmenim petcima ne mrse. Neka ta žrtva bude osobni i obiteljski znak spremnosti na odricanje.

ZARUČNIČKI SEMINAR: 25.02; 11. 03; 25.03.2023.

Dokumenti: Meldeschein, krsni i slobodni list, potvrda kumova

TERMINI:

- 01.02.2023. – Ehingen: devetnica sv. Josipu: 17,30 h kru + Misa
- 02.02.2023. – **SVIJEČNICA**: Ulm: 17.30kru Misa – blagoslov svijeća
- 03.02.2023. – Ulm: Sv. Blaž - Prvi pet– 17,30 kru + Misa + grličanje
- 04.02.2023. – Ulm: 9,30 susret prvopričesnika.- 11,30 krizmanika
- 05.02.2023. – 5. nedjelja kroz god. A – **blagoslov svijeća i grličanje**
- 06.02.2023. – Zajednička priprava za krštenje
- 07.02.2023. – Ehingen: 15 h susret Seniora
- 08.02.2023. – Ehingen: devetnica sv. Josipu: 17,30 h kru + Misa
- 09.02.2023. – Ulm: 15 h susret Seniora – Misa - Dan bolesnika
- 11.02.2023. – Ehingen: 13 h krštenje Jazbec
- Laichingen: 16 h – Misa –
- 12.02.2023. – 6. nedjelja kroz godinu A
- 15.02.2023. – Ehingen: devetnica sv. Josipu: 17,30 h kru + Misa
- 18.02.2023. – Ulm: 9,30 susret prvoprič – 11,30 – krizmanika
- Ehingen: krštenje Bošnjak
- 19.02.2023. – 7. nedjelja kroz godinu A
- 22.02.2023. – **PEPELNICA – ČISTA SRIJEDA – POST i NEMRS**

- Ehingen: devet sv Jos - **16,30** kru + Misa + **pepeljanje**
- Ulm: 17 h krun – isp + Misa i pepeljanje
- 23.02.2023. – Ulm: 18 h Mol. Zaj. Sv. Josip - Misa
- 24.02.2023. – Put križa – Ehingen u 17 h - Ulm: 18,30 h + Misa
- 25.02.2023. – Ulm: EHE-seminar u 10 h - Laichingen: 16 h – Misa
- 26.02.2023. – 1. korizmena – Čista – poslije Mise **pepeljanje**
- Skupljanje za djecu Ruande – primarno školstvo
- 01.03.2023. – Ehingen: devetnica sv. Josipu: 17,30 h kru + Misa
- 03.03.2023. – **Ehingen**: Prvi petak: **17 h** križni put
- **Ulm**: 18,00 Isp + križni + Misa + klanjanje
- 04.03.2023. – Ulm: 9,30 prvopričesnici – 11,30 krizmanici
- 05.03.2023. – 2. korizmena – Pačista
- 06.03.2023. – Ulm: zajednička priprava za krštenja
- 08.03.2023. – Ehingen: 17 h Mol.Zaj. EH - devetn: 17,30 kru + Misa
- 10.03.2023. – Ehingen: 17 h križni put – Ulm: **18,30** križni + Misa
- 11.03.2023. – EHE-seminar u 10 h - Laichingen: 16 h – Misa
- 12.03.2023. – 3. korizmena nedjelja - Bezimena

MISNE NAKANE

- 01.02.2023. – Ehingen: za sve pok iz ob Kirin i Vlašić
- 03.02.2023. – Ulm: + Niko Šarić
- 05.02.2023. – Ulm: + Petar Bartolić
- Ehingen: + Franjica i Mirko Trupčević
- 08.02.2023. – Ehingen: + Iva i Mirko Čurić; + Marija Felk
- 12.02.2023. – Ulm: + Vesna Stražanac; + Jakov i Kata Pratljačić
- Ehingen: + Anka i Pavo Grgić
- 15.02.2023. – Ehingen: + Ivo Markotić
- 19.02.2023. – Ulm: + Branimir Šušak - Ehingen: + Marica Pikaus
- 22.02.2023. – Ulm: + Mato Oršolić - Ehingen: + Ruža Jonjić
- 24.02.2023. – Ulm: + Luja i Marko Dominković
- 26.02.2023. – Ulm: + Antun i Ankica Kezele, te za pok iz ob Perić
- Ehingen: + Jalža Horvatić
- 01.03.2023. – Ehingen: za sve pok iz ob Petric i Forintaš
- 03.03.2023. – Ulm: + Mato Oršolić
- 05.03.2023. – Ulm: + Anđelko Andrijević
- Ehingen: za pok iz ob Bosak, Koški, Geto i Neuwirth

Impressum:

Izdaje HKZ Ulm – Ehingen; tel. **0731-23933; 07391 -7558824**

Glavni i odgovorni urednik: vlč. Niko Ikić, tel. **01522 5488820**

Tehnička obrada: Vesna Vukadin – četvrtak: 13-17; Ljiljana Frigan – petak 9-12.

E-pošta: svetijosip.ulm@drs.de svetijosip.ehingen@drs.de web: www.kkgulm.de